

SIMM

Vesa Kataisto

-tason sarjakuvapiirtäjä

Roy Tenidri, Xlix, Roy Tekri ja joskus myös nimellä Timo Niemi tunnettu sarjakuvapiirtäjä ja kuvittaja ei pahemmin pidä ääntä itsestään. Tämän harvinaisen kerran hän on suostunut raottamaan sanaista arkkuaan Sarjainfon lukijoille.

Kertoisitko miksi käytät yleensä nimitysmäkkiä?

– Mä en tykkää omasta nimestäni. Se on niin tylsä, ja mä haluan jossain vaiheessa mahdollisesti muuttaa sen toiseksi, myös virallisesti.

Mikä on mieluisin nimitysmäkki?

– Se on tällä hetkellä toi Roy Tekri. Monta vuotta on mennyt siihen kun olen koittanut keksiä hyvää taiteilijanimiä itselleni.

Kauanko olet tehnyt sarjakuvia ja kuvituksia?

– Koko ikäni. Tehtiin lehteä veljeni kanssa kun olin kuusivuotias.

Oletko piirtäjä itseoppinut?

– Mä olen sen opetellut ite. Se oli harrastus opiskelun ohessa. Sitten mä havaitsin, että se kiinnosti enemmän kuin opiskelu. Mulla oli englanti pääaineena, elokuva- ja tv-tiede sekä yleinen kirjallisuustiede sivuaineina. Jotain kuus vuotta opiskelin, ja tulin siihen tulokseen, että mä en rupee mikskään tutkijaksi. Mä rupes kyllästyttämään se "tutkijaksi tai ei mitään"-juttu, sellainen ei ole mun luonteen mukaista.

– Kyllä mä siitä opin, englannin kielen. Koska mä teen aika paljon ulkomaille, niin se on aika oleellista. Elokuva- ja kirjallisuustieteestä opin kerrontatekniikkaa ja sallaista, mitä mä en vielä ole juurikaan päässyt omista töissäni esittelemään.

Koska ja missä ensimmäiset työsi julkaistiin?

– Mä tein omakustanteita lukiossa, sitä ennen tehtiin yläasteella. Jerriinan julkaisuun lähitin sarjakuvan, sitten oli Spin ja Time and Space. Se oli varmaan 1982?

Sinä piirrät paljon, mutta et juuri pidä ääntä itsestäsi.

– En, mä tykkään pitää matalaa profiilia.

Miten pääsit ulkomaisiin julkaisuihin?

– Joskus -94 mä aattelin ryhtyä tekemään ammattimaisesti jotain töitä. Sitten mä lähitin niitä eri paikkoihin. Löysin ostamistani lehdistä osoitteita. Saksassa oli tosi laadukkaasti tehty lehti, mutta siinä oli surkea piirroskuviutus, joten ajattelin yrittää sinne. <<O>-lehdessä tuli yllättäen vastaus, ne halusivat multa kuvitusta.

Millaista palautetta ulkomailta on tullut?

– Ei mitään hirveesti. Ainoastaan lisätilauksia, mitään fanipostia ei ole hirveesti näkynyt.

Ainakin töitäs julkaisut Terminatrix on Suomalaisen sarjakuvan ensyklopedian mukaan varsin laajalevikkoinen fetisistilehti. Tiedätkö yhtään minkä suuruinen painos sillä on ja mihin

maihiin sitä menee?

– Tosta mä en tiedä, ehkä 500 - 5000. Marquis-lehden painos on useita kymmeniä tuhansia. Ne yritti jenkkimarkkinoille, mutta en muista miten siinä kävi. Terminatrix on Marquisin oheisjulkaisu.

Tienaako sarjakuvanteolla ulkomaille vai onko se harrastus?

– Kyllä siitä jonkun verran paremmin maksetaan kuin Suomessa, mutta tähän asti tilaukset on olleet aika harvassa, maksut on viivästyneet ja kaikkea tullaista.

Suomessa piirrät sarjakuvia pääasiassa Sarjariin.

– Aikanani piirsin. Se oli vaan harrastus, josta ei saanut rahaa.

Nyt työn alla on ensimmäinen oma pitkä sarjakuva.

– Olen useita vuosia yrittänyt saada käsistä aikaiseksi. Tavoitteena on, että voisi tehdä albumin sarjakuvia vuodesa. Se on mun päämäärä.

Kirjoitatko itse kaikki sarjasi?

– Joo. Mä tein Reiman (Mäkinen)

kanssa sen yhden albumin (Octobriana ja helvetin X piiri, 1992). Mulla on kaikkia ideoita, mutta en ole ollut tyytyväinen tähänastiseen piirustustekniikkaani.

Sun sarjasi ovat aika hurjia, tummasävyisiä niin ulkoasultaan kuin sisältöltään. Miten olet tullut valinneeksi tällaisen linjan?

– Jos mä piirrän jotain löysempää tai iloisempaa kamaa, niin se ei toimi niin hyvin. Se ei ole valkuuttavan näköistä. Suunnitelmissa on kyllä myös humoristinen sarjakuva, jonka mä teen eri tekniikalla.

Oletko Japaniin koittanut lähettää?

– En ole sinne vielä yrittänyt mitään. Sä olet tehnyt X-lehteen jotain.

– Tein joskus.

Ajattelin vaan kien samassa lehdessä oli Lajä Aijälän sarjoja ja niistä japanilaiset on olleet innoissaan.

– Ai jaa.. mulla ei ole mitään hyviä... emmä ole edes yrittänyt sinne, mä olen ajatellut, että siellä en muutenkin niin paljon piirtäjä ennestään. Terminatrixia

on luultavasti myynissä siellä, että ei mun ole tarvinnut tehdä sen eteen mitään.

Sinulle ovat lähisiä H.R. Gigerin, David Cronenbergin ja William Burroughsin teokset - teemat ihmisen muokkaamisesta, enemmän kuin ihmisen.

– Joo.

Olet nykyään päätoiminen piirtäjä.

– Kyllä. Useimmat piirtäjät tekee rahan takia koulukirjoja tai mainoksia, mutta mulla ei ole mitään halua tehdä sellaisia. Mulla on vain fanaattinen hinku tehdä sellaista, mikä kiinnostaa mua itseäni.

Piirrät vain mitä haluat, et tee tilaustöitä?

– No mä teen kyllä tilaustöitä, mutta ne on kaikki sen tyyppisiä mitä muutenkin tekisin. En ole ehtinyt tekemään oikeastaan mitään muita kuin tilaustöitä pitkään aikaan.

Kummasta tyylistä pidät enemmän, mustavalkoisesta vai värillisestä?

- Kun itse tekee? Kyllä se on mustavalkoinen. Nyt seuraaviin sarjoihin mä olen alkanut ottaa mukaan harmaan sävyjä. Mä olen tehnyt yhden värisarjakuvan ja yhden väriportfolion. Havaitsin että värit tekee jutut liian iloisen näköiseksi. Väriportfoliokaan ei onnistunut niin hyvin kun mä halusin.

Kun on pitkä aika kuluu yhden sivun tekoon?

- Siihen menee kolmesta viiteen päivää lässä vaiheessa. Mä yritän nopeuttaa tekotahtia koko ajan.

Millaista tekniikkaa käytät, tussiteerää vai sivellintä?

- Mä teen kaiken siveltimellä, myös varjostukset. Rasteritarran käyttöön kuluu niin älyttömästi aikaa, ja lopputuloksena on jäykän näköistä.

Mitä esikuvia sinulla on sarjakuvapuolella?

- Kun rupesin piirtämään mä innostuin Shokki-sarjakuvista. Varsinkin Berni Wrightson oli silloin selvä esikuva. Siitä mä olen aina tykännyt. Mä matkin sen tyyliä, opettelini sivellintekniikan. Fetissipuolella on toi John Willie, sen sarjoja - tai sarja, Gwendoline, tuli joskus vastaan. Muita ovat Mignola (Hellboy), Wagner, Vigil (Faust), Sorayama, Miller, Pichard, Bilal, Canette, Condom (Bondage Fairies), Silke, Chiodo, Rich Larson, Bolton, Beachum, Saudelli, Frollo, Barklowe, Royo, Bernet ja Maroto.

Hankitko paljon taustamateriaalia

töitäsi varten, vai syntykö kaikki omasta mielikuvituksesta?

- Taustamateriaalia mä olen aika laiska käyttämään, pitäisi jaksaa enemmän. Valokuvakansioita on aika paljon, ja mallista piirtämistä olen harrastanut jonkun verran.

Millaisia tulevaisuuden haaveita sinulla on, paitsi se albumi vuodessa-tahti?

- Jossain vaiheessa mä suunnittelin muuttoa ulkomaille, mutta sen näkee sitten.

Olet opiskellut elokuvaa. Eikö sellaisen teko kiinnostaa?

- Se on aivan järjetön ala, ei se... Mä olen ollut mukana parissa kotivideossa, tehtiin jotain taidevideoita. Onhan se tietysti hauskaa, mutta se vaatii niin valtavat resurssit.

Oliko Cosmic Comic Cafessa marraskuussa järjestetty näyttely ensimmäisesi?

- Ei. Mä laskin, että se olisi ollut mun viides näyttelyni Kirjamessut mukaan lukien. Mulla on lisäksi Hesassa töitä esillä vakituisesti yhdessä kaupassa, Sin Cityssä. Joitakin originaaleja on mennyt sitä kautta kaupaksi.

Oletko ajatellut tehdä kokoelma-albumia tähänastisista sarjoistasi?

- Kyllä mä olen sitä pohtinut, mutta ensin pitää julkaista yksi oma kokonaisuus, aloittaa sillä, ja sitten räpäpiä noita kasaan. Ei niistä saa kokoon neljäkymmentä sivua hyvää materiaalia.

Kuin laaja tuotanto sinulla nyt on?

- Ei mikään hirveen laaja, tuskin edes kahtasataa sivua. Luonnoksina, käsikirjoitusasteella on jotain liki tuhat sivua, odottaa vaan, että pääsee tekemään.

Aiotko tehdä yhteistyötä jonkun toisen piirtäjän tai käsikirjoittajan kanssa?

- Siitä oli puhetta parin hesalaisen kanssa. Oლისin saanut studion käyttööni, malleja, tietokonesysteemin, valokuvaajan ja muuta, mitä vaan, mut se on vielä puheasteella toistaiseksi.

Käytätkö tietokonetta piirtäessäsi?

- Sitten käytän jos tuo yhteistyö toteutuu, mutta en vielä. Mä tykkään enemmän sellaisista työvälineistä mitkä ei yht' äkkiä räjähdä käsiin, ei höyryä, ei tukkeudu, hajoo tai mitään. Se on aika hidas väline kun sen joutuu ensin opettelemaan.

- Tietokone tekee aika siistiä jälkeä.

Mä pyrin rosoisempaan jälkeen ainakin seuraavassa työssäni.

Minnepäin ulkomaille olet ollut yhdessä ja millaista palautetta on tullut?

- Mä olen ottanut yhteyttä johonkin brittiläiseen Ritualiin, ja sitten belgialaiseen Secret Magazineen. Siellä ne ties mun työt, olivat selvillä missä mennään. Ritualista ei ole tullut vastausta. Eros Comix oli aluksi kiinnostunut, mutta nyt sieltäpäin on ollut hiljaista.

Terminatrixissa julkaistusta Doll Factorysta en ole vielä saanut palautetta. Se on nyt neljäs työ minkä mä olen tehnyt tolle saksalaiselle kustantajalle. Edellinen oli semmoinen mustavalkoinen, nunnajuttu (The Rubber Monastery), joka tosin julkaistiin vähän liian pienikokoisena. Mä teen siihen nyt jatkoa.

Nyt tulee uusi lehti, Heavy Rubber. Sen pitäisi ilmestyä siinä, mutta aikaisintaan syksyllä 98.

Doll Factory on pari- kolme vuotta vanha. Mä en pysty sitä itse enää yhtään katsomaan, se on musta niin tökerön näköinen. Tai lähinnä ekat viisi sivua ja viimeiset kuusi, muuten se on ihan ok.

Et siis lue itse omia sarjakuviasi?

- Suomenkielisiä mä en pysty lukemaan. Olen jopa tuhonnut muutaman alkuperäissivun kun en ole kestänyt katella niitä. Sarjarissa olleet on hirtittäviä, ainakin ne vanhimmat työt, ennen vuotta 92 tehdyt. Niissä on liikaa yritystä ja pätemisen halua, liian vähän taitoa. ●